ECLI:LV:KURT:2019:0613.11261025319.1.S

Krimināllietas Nr.11261025319

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2019.gada 13.jūnijā

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese A.Daidere,
piedaloties prokurorei A.Jančukai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošās daļa

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2019.gada 7.martā laika posmā no plkst.6.00 līdz 6.35 /pers. A/, atrodoties SIA "Liepājas reģionālā slimnīca" 4.nodaļas 11.palātā Slimnīcas ielā 25, Liepājā, izmantojot apstākli, ka neviens neredz, mantkārīgu motīvu pamudināts un nolūkā iegūt svešu mantu, slepeni prettiesiski paņēma uz gultas esošo cietušajam /pers. B/ piederošo planšetdatoru *Samsung Galaxy Tab A 10.1* 266,40 *euro* vērtībā, pēc kā aizgāja no notikuma vietas.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnīgi, atzīstot arī cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētais /pers. A/ pieteica lūgumu tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt, apstiprināja, ka viņam ir saprotama šāda procesa kārtība un sekas. Arī prokurore tiesas sēdē izteica viedokli, ka pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt, kam pievienojās cietušais.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir atzinis pilnībā, atzinis pieteikto kaitējuma kompensāciju, ir pieteicis lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi un tiesai, lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā arī, ievērojot prokurores, cietušā viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personas raksturojošās ziņas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina sprieduma aprakstošajā daļā norādītajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un apsūdzētais attiecīgi ir sodāms. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Lietā par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots: vairākkārtīgi saukts pie administratīvās atbildības, tostarp vairākkārtīgi sodīts par alkohola lietošanu sabiedriskās vietās un atrašanos alkohola reibuma stāvoklī sabiedriskās vietās atkārtoti, sodi nav izciesti; kriminālsodīts par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem uz lietas izskatīšanas dienu 2 reizes. Pēdējo reizi notiesāts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 21.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par 2017.gada 20.decembrī izdarītu zādzību ar piespiedu darbu uz 100 stundām, soda izciešanā ieskaitīts apcietinājumā pavadītas laiks 2018.gada 11.janvārī, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām, spriedums stājies spēkā 2019.gada 4.jūnijā, sods nav izciests. Kā arī /pers. A/, notiesāts ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 19.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par 2018.gada marta mēnesī izdarītu zādzību ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2018.gada 2.oktobrī, savukārt ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 7.maija lēmumu nolemts izpildīt /pers. A/ piespriesto brīvības atņemšanas sodu uz 6 mēnešiem, soda izciešana uzsākta skaitīt no 2019.gada 7.maija un soda izciešanā ieskaitīts izciestais soda laiks no 2018.gada 23.-25.aprīlim (lietas 57.-60., 79.-84., 86.-87., 88.-93.lapa).

Par sevi /pers. A/ tiesai sniedza informāciju, ka pirms apcietinājuma strādājis sliežu montāžas darbos, izdarīto nožēlo, zadzis, jo bijis "sapīpējies", turpmāk apņēmies laboties un atturēties no jaunu pārkāpumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā par apsūdzētā izdarīto noziegumu soda ar brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Nosakot /pers. A/ piemērojamā soda veidu, tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ raksturojošās ziņas, proti, apsūdzētais jau iepriekš ir izdarījis zādzības, par ko ir kriminālsodīts. Inkriminētā zādzība izdarīta tiesas noteiktajā pārbaudes laikā un minētais norāda uz to, ka apsūdzētais nav labojies un nav izmainījis savu attieksmi pret jaunu likumpārkāpumu izdarīšanu. Minētais liecina, ka apsūdzētajam ir vienaldzīga attieksme pret izdarītā sekām un faktu, ka atkārtoti tiks piemērots kriminālsods. Tiesa atzīst, ka alternatīvie soda veidi kā naudas sods un piespiedu darbs, nenodrošinās preventīvā un sodīšanas mērķa sasniegšanu, tāpēc vienīgais veids kā sasniegt soda mērķi – sodīt un audzināt, un pasargāt sabiedrības intereses, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, ir /pers. A/ noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot soda mēru, tiesai saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu jāņem vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīst to, ka, apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz

sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu tiesa atzīst to, ka inkriminētais noziegums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa pievienojas Augstākās tiesas atzinumam, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK- 24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumu lietā Nr.SKK –743/2015*).

Pie konstatētajiem atbildību ietekmējošiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka taisnīgs un atbilstošs soda mērs /pers. A/ ir brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem, kas nav minimālais šī soda mērs, jo ir konstatēts viens atbildību pastiprinošais apstāklis, bet nosakāmais soda mērs ir tuvināti minimālajai soda mēra robežai, jo ir konstatēts viens atbildību mīkstinošais apstāklis.

Tā kā skatāmajā lietā inkriminēto zādzību /pers. A/ izdarījis pirms stājās spēkā 2019.gada 21.maija Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedums, tad sākotnēji sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta otro prim daļu, pilnībā pieskaitot ar šo spriedumu noteiktajam sodam piespriesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 21.maija sprieduma, proti, brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un piespiedu darbs uz 100 stundām.

Savukārt galīgais sods /pers. A/ nosakāms pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo, pirmo prim un otro daļu, tiesas noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2018.gada 19.septembra sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 7.maija lēmuma un galīgo sodu /pers. A/ noteikt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņi) mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Pirmstiesas izmeklēšanas procesā /pers. A/ 2019.gada 21.martā piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, bijis aizturēts no 2019.gada 19. līdz 21.martam (lietas 41.-48.lapa). Drošības līdzekļa grozīšanai vai atcelšanai procesuāls pamats nav konstatējams, līdz ar to apcietinājums /pers. A/ saglabājams līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu un 50.panta piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms īslaicīgās aizturēšanas vietā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2019.gada 19.marta līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pirmstiesas procesā cietušais /pers. B/ pieteicis un tiesas sēdē uzturēja kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 266,40 *euro*. Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumiem, tiesa pamatojās uz Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantu. Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī pantā otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, vai viņi var to noteikt, savstarpēji vienojoties. Bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktā un uzturētā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu pieteiktajā apmērā ir apmierināma pilnībā, jo kaitējuma kompensācija ir pierādīta un pamatota, cietušajam nodarīta apsūdzētā /pers. A/ prettiesisko darbību – zādzības rezultātā, turklāt apsūdzētais to ir pilnībā atzinis un apņēmies atlīdzināt. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tādējādi no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ piedzenama materiālā kaitējuma kompensāciju 266,40 *euro*.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmās daļas 9.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 528.-530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četri) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pilnībā pieskaitot ar šo spriedumu piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 21.maija spriedumu un sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četri) mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo, pirmo prim un otro daļu pēc spriedumu kopības tiesas noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2018.gada 19.septembra sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 7.maija lēmuma un galīgo sodu /pers. A/ noteikt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņi) mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu soda izciešanā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku un izciesto soda daļu: brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt laiku no 2018.gada 23.-25.aprīlim, no 2019.gada 19.marta līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai, piespiedu darba soda izciešanas laikā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks 2018.gada 11.janvārī, kas atbilst 8 (astoņi) piespiedu darba stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otro prim daļu piespriestos pamatsodus – brīvības atņemšanu un piespiedu darbu izpilda patstāvīgi un piespiedu darba izpildi uzsāk pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Spriedumu daļā par piespiedu darbu izpilda Valsts probācijas dienests. Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 (desmit) darba dienu laikā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 266,40 *euro* (divi simti sešdesmit seši *euro* un 40 centi) apmērā, nosakot termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Tiesas spriedumu daļā par sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams no 2019.gada 5.augusta, apsūdzētajam apcietinājumā – no sprieduma izsniegšanas dienas.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere